

הוסן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא מציעא דף ק' ע"א

ממון המוטל בספק, מה דינו?

תובע ברי ונתבע שמא	תובע שמא ונתבע ברי	שמא ושמא	ברי וברי	
רי"ה ורי"י: חייב ¹ רי"נ ורי' יוחנן: יחלוקו	המע"ה ²	יחלוקו ³	רבה ברי"ה: יחלוקו ⁴ רבא: המע"ה	סומכוס
רי"ה ורי"י: חייב רי"נ ורי' יוחנן: הממע"ה	המע"ה	המע"ה	המע"ה	רבנן

שם

בשביל מי מהני חזקה בגודרות ועבדים (היכא דאיכא דררא דממונא)? [תד"ה וליחזי]

טוען ושמא	טוען וברי	
חזקה	חזקה	מוכר (ומי שהיה מוחזק מעיקרו ⁵)
אינו חזקה	חזקה	לוקח (ומי שלא היה מוחזק מעיקרו)

בבא מציעא דף ק' ע"א

מתי מהני חזקת ממון, לסומכוס?

[רשב"ם בתד"ה הא, ותד"ה תנן, ותוס' ב"ק מו. ד"ה שור]

קיימא ברשותו (יש חזקת ממון)	קיימא באגם (אין חזקת ממון)	
יחלוקו	יחלוקו	נתבע שמא
הממע"ה	יחלוקו	נתבע ברי

¹ כמבואר לעיל צו:

² ולכן אם המוכר טוען קטן מכרתי והלוקח אינו יודע, הממע"ה, עיי טבלאות לדף צו:, הערה 10.

³ חוץ מהיכא דיש על הנתבע שבועה דאורייתא, שמתוך שא"י לישבע משלם, והיכא שמסייע חזקת הגוף (כגון חזקה שלא נולדה) לנתבע, דמודה סומכוס בהא שהמע"ה (תד"ה הא מני).

⁴ חוץ מהיכא דיש על הנתבע שבועה דאורייתא (כגון במודה במקצת), שמשיעו התובע, והיכא שיש לנתבע חזקת ממון עם הטענת ברי, דאמרינן הממע"ה והנתבע פטור.

⁵ ואפילו אם היה מוחזק בולד רק בהיותו עובר, קודם שנולד, חשוב מוחזק מעיקרא להך דינא, כ"כ התוס'.

הוסן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא מציעא דף ק' סע"א וע"ב

משנה: "לוקח אומר עבד ושדה גדול מכרת, ומוכר אומר קטן מכרתי, ישבע המוכר" – מהי הטענה?

שדה	עבד	
טוענו דמי שדה ⁶	טוענו דמי עבד ⁶	רב
טוענו עומרים ⁷	טוענו כסות ⁸	שמואל
טוענו שדה ועומריה	טוענו עבד וכסותו	רב הושעיא
טוענו קרקע ⁹	טוענו עבד ¹⁰	רב ששת

בבא מציעא דף ק' ע"ב

האם ענבים העומדות ליבצר כבצורות דמיין? [תד"ה ואמר]

רבנן	ר' מאיר	
לאו כבצורות	כבצורות	לענין שבועה
לאו כבצורות	לאו כבצורות	לענין שבת (לחייב התולשן)
תוס': כבצורות ר"ח: לאו כבצורות ¹¹	כבצורות	לענין בעל חוב (שאינו גובה ממטלטלין)

⁶ לרש"י ד"ה דמי, טוען שמסרתי לך מעות לקנות בהם עבד (או שדה) גדול ומודה לו במעות עבד (או שדה) קטן. ולתוס' ד"ה דמי, מיירי שמכר לו עבד (או שדה) בדמים, ועדיין לא כתב השטר (ובמקום שכותבים שטר שאינו קונה בדמים עד שיכתב השטר, או שהתנו בפירוש שיוכלו לחזור עד שיכתבו שטר) וחזר בו המוכר, והויכוח כמה מעות מסר לו הלוקח שהמוכר צריך עכשיו להחזירם לו.

⁷ פי', סכום העומרים הנמצאים בשדה גדולה או קטנה - ולא עומרים של שדה זו ממש, דא"כ מה שטענו לא הודה לו (תד"ה כסות)

⁸ והעמיד רב פפא שהויכוח על חתיכת בד גדול, האם מכר לו כולו או רק חלקו.

⁹ וכגון שחפר בשדה הקטנה בורות, דלאו הילך הוא. ות"י זה נדחה, שמצינו לר"מ דס"ל אין נשבעים על הקרקעות. (מיהו ברש"י ק. ד"ה מודה נקט כרב ששת, ע"ש בהגהת הגר"א ובמהר"ם.)
¹⁰ ואליבא דר"מ שנשבעים על העבדים, וכרבן גמליאל שטענו חיטים והודה לו בשעורים חייב שבועה, ובאופן שקטע את יד העבד הקטן שמודה לו בו, דל"ה הילך.

¹¹ ואף שהגמרא בכתובות דף נ"א רע"א אמרה בסתמא שהעומד ליגזז כגזוז דמי לענין בעל חוב, אין מזה ראייה שגם רבנן מודים לר"מ בבע"ח, אלא סתמות הגמרא היא על פי מה דפסקינן להלכה בב"ק דף נ"ט ע"ב כר' שמעון דפירות גמורים שלא נתלשו דינם כתלושים (תוס').